

Staaning: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel gjorde for et Øjeblik siden en kort Bemærkning, hvori han hævdede den Opfattelse, at der ikke her er Tid til at udtale sig. Han gentog, at Statsministerens Erklæring i Dag var præget af Uklarhed. Det er noget siden, jeg stillede et Spørgsmaal til den højtærede Statsminister. Jeg formoder, han har overhørt det, og jeg gættager det derfor: Føler den højtærede Statsminister sig i Overensstemmelse med Indholdet af den Tale, som Landbrugsministeren holdt den 8. November? Det er nødvendigt, at vi faar et Svar herpaa, for at det ærede Medlem Hr. Fraenkel kan faa den fornødne Klarhed før Afstemningen.

Fraenkel: Det er til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, jeg vil henvende mig. Jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem forlanger af os. Han kræver Klarhed af os med Hensyn til vor Stilling til den Handelspolitik, vi ønsker. Bortset fra, at den er udtalt i det ærede Medlem Hr. Drachmanns Finanslovtale, saa har det ærede Medlem jo sammen med det ærede Medlem Hr. Holstein ved at afbryde Finanslovdebatten afskaaret os fra at gaa nærmere ind paa Landbrugsministerens Tale. Hvad skal vi gøre? Det er umuligt at komme ind derpaa paa dette Grundlag, det er et umuligt Forlangende at stille til os. Vi vilde blive afbrudt af Formanden, dersom vi vilde gaa videre i Finanslovdebatten paa Grundlag af de her foreslaaede Dagsordener. Det faar vi ikke Lov til, det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg.

Drachmann: Som et af de faa konservative Medlemmer, der ikke omfattes af det bibelske Udtryk, maa jeg maaske have Lov til til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg at sige, at den her i Dag foregaaende Debat er jo et direkte Resultat af en Meningsudveksling, om jeg saa maa sige, mellem den højtærede Landbrugsminister og min Ringhed. Jeg kan ikke indse, at den Debat, som jeg i alt Fald har rejst med udtrykkeligt Henblik paa en Forbedring af vor Landbrugseksports Chancer, vedkommer det aktuelle Industriproblem, de arbejdsløse og alle de Ting, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg her baade med Udtryk fra Bibelen og andre Steder fra drager frem i Dag. Dette tror jeg, man gør vel i at holde sig for Øje. Diskussionen drejer

sig om vor Handelspolitik og ikke om Industripolitikken.

Borgbjerg: For den højtærede Landbrugsministers Vedkommende i hans Svar til det ærede Medlem Hr. Drachmann har Diskussionen faktisk drejet sig om hele Industriproblemet, om hele Erhvervsspørgsmaalet, om Arbejdsløsheden, om 8. Timers Arbejdsdagen, og det er ogsaa ganske naturligt, at man ind i en Debat om en positiv, aktiv Handelspolitik drager ogsaa hele dette Spørgsmaal. Det er vel ogsaa en Sag, som maa interessere det ærede Medlem — Industriproblemet, Arbejdsløsheden? Saa siger det ærede Medlem: Vi kan ikke udtale os. Der er intet til Hinder for, at det ærede Medlem Hr. Drachmann kan tegne sig som Taler under denne Debat og holde en Tale paa en Time eller halvanden, hvis han vil, han staar tegnet som Taler senere hen. Er det ikke bedre at faa det hele samlet? Det synes jeg. Det ærede Medlem Hr. Holstein fortjener Tak, fordi han har givet Anledning til, at det hele kan samles, koncentreret. Er det ikke meget bedre for det ærede Medlem Hr. Drachmann at gaa ind i en Debat, der kun handler om disse Problemer, i Stedet for at faa en Forhandling om en Jernbane her, en Telefon der, Lokal-kritik her og hist — hele denne Sammenkobling, denne Sammenrodning, vi ellers har under Finanslovdebatten, og som bortleder Opmærksomheden, spreder Interessen, gør det umuligt for Pressen at referere, gør, at Publikum, Vælgerne, ikke kan faa rigtig fat paa, hvad det drejer sig om. Hvis det er det ærede Medlem Hr. Drachmanns Mening at deltage i en Debat, som vinder Interesse, som følges med Opmærksomhed, læses, skal man tage Lejligheden i Agt her, det vil ikke være spildt. . . . (Fraenkel: Kan det ærede Medlem faa Formanden til at tillade det? Det er ham, som afgør det) . . . Jeg tror ikke, at Formanden har det mindste imod, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel eller det ærede Medlem Hr. Drachmann holder Taler af lignende Længde som det ærede Medlem Hr. Holsteins, naar de holder sig til den her foreliggende Sag. . . . (Fraenkel: Til Dagsordenen, ja, men ikke til det, som Landbrugsministeren talte om) . . . Thi saa er der den uhyre Fordel, at saa følges de Herrers Ord af en Handling lige i Hælene. Der er den store Fordel, at saa maa de ved Handling staa til Ansvar for, hvad de har sagt. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel